

Nathu Ram
v.
The State

ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ
ਇਸ ਕਪੂਰ, ਜੇ.
ਨੱਥੂ ਰਾਮ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
ਬਨਾਮ
ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1954 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 121-ਡੀ

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V)— ਧਾਰਾ 499— ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ—ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 499 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਸਪੀਡ-ਜੋਨਿਊਅਰ ਵਾਈ ਟੋਥ ਫਿਕ ਕੋਰਟ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਹੈ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 499 ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਅਧੀਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮਨਮੋਹਨ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਸਮਰਾਟ (1), ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੱਥ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (2), ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਚਿੰਤਾ ਐਮ (3), ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 27 ਮਈ 1954, ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨਰੂਲਾ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 13, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਚਮਨ ਲਾਲ ਪ੍ਰੇਮ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।
ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।
ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨਰੂਲਾ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਹ ਦੋ ਨਿਯਮ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਮਾ ਕਾਂਤ ਨੂੰ 24 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 109, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 25 ਸਤੰਬਰ 1952 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

ਟ੍ਰੇਟ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ।

ਰਾਜ ਉਮਾ ਕਾਂਤ

ਮੈਂ, ਉਮਾ ਕਾਂਤ, ਪੁੱਤਰ ਨੱਥੂ ਰਾਮ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਚੱਲਕਾ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। 1,000 ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ। ਮੈਂ, ਦੇਸ਼ੀ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਬਾਂਡ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਇਹ ਵਚਨ

Nathu Ram
v.
The State

ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਹਰ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਕੇਸ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ 1,000 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰਨਗੇ।

ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ :-

“ਉਮਾ ਕਾਂਤ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ 1,000 ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਦੇਸ਼ੀ ਹਰ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਹਰ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਾਂ, ਮੈਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵਾਂਗਾ। 1,000

(ਦਸਤਖਤ) ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਜ਼ਮਾਨਤ”

ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। 1,000 ਹਰੇਕ ਅਤੇ • ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਲਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਕਤੂਬਰ 1952, ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 13 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 109 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬਾਂਡ ਕਿਉਂ ਨਾ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਉਮਾ ਕਾਂਤ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ 3 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਕੇਸ ਸੀ. ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਦੋਸ਼ੀ ਫ਼ਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ।

ਸਿੱਖ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਰੁਪਏ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ। 500 ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਂਡ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 499 ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਹੀ ਨਾਂ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੰਦ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (1) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ^ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 499 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵੈਧ ਹੋਣ ਲਈ ਇਕ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਬਾਂਡ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਚਿੰਤਾਰਾਮ (2) ਵਿੱਚ ਨਾਗਪੁਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 499 ਅਧੀਨ ਬਾਂਡ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ਦਾਰੀ ਦਾ ਤਬਾਹਲਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਲੋੜਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਹੈ। ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 499 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ 2 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਕੈਲਕੱਤਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਵਧੇਰੇ ਵਾਜਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮਨਮੋਹਨ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਸਮਰਾਟ (1) ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਢਾਕਾ ਵਿਖੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਾਂਡ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਥਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ -

ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਸੀ "ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ"। ਡਿਊਟੀ v. ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ The State ਕੇਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।(1) ਏਆਈਆਰ 1928 ਕੈਲ. 261

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬਾਂਡ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਬਤ ਲਈ ਸਹੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. 200 ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਕੰਚਨ